

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Obdo/36/2022                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 3120202396                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 23.11.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Andrea Sedlačková        |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:3120202396.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu: Xervon GmbH, so sídlom Emdener Straße 278, 507 35 Kolín, Nemecká spolková republika, IČO: HRB 77277, právne zastúpeného Rödl & Partner Advokáti, s.r.o., so sídlom Lazaretská 8, 811 08 Bratislava, IČO: 36 855 707, proti žalovanému: MAKS-D, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 1, 972 71 Nováky, IČO: 36 332 534, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou NIŽNÍK & Partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4E, 040 01 Košice, IČO: 47 244 488, o určenie popretých pohľadávok, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/3/2020, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoKR/9/2021-557 zo dňa 26. januára 2022, takto

### rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 36Cbi/3/2020-478 zo dňa 11. júna 2021, výrokom I. určil, že žalobca je v reštrukturalizácii žalovaného, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40R/1/2019 zo dňa 3. decembra 2018 veriteľom:

- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 858/1, v sume istiny 55 301,94 eur;
- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 859/2, v sume istiny 8 895,86 eur;
- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 860/3, v sume istiny 20 667,75 eur;
- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 861/4, v sume istiny 26 329,29 eur;
- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 862/5, v sume 4 445,38 eur, pozostávajúcej z istiny 4 440,91 eur a úrokov z omeškania 4,47 eur;
- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 863/6, v sume 26 654,81 eur, pozostávajúcej z istiny 26 627,81 eur a úrokov z omeškania 27eur;
- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 864/7, v sume 45 561,02 eur, pozostávajúcej z istiny 45 513,64 eur a úrokov z omeškania 47,38 eur;
- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 865/8, v sume 23 488,11 eur,

pozostávajúcej z istiny 23 458,87 eur a úrokov z omeškania 29,24 eur;

- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 866/9, v sume 39 324,71 eur, pozostávajúcej z istiny 39 275,75 eur a úrokov z omeškania 48,96 eur;

- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 872/15, v sume 5 865,93 eur, pozostávajúcej z istiny 848,62 eur a úrokov z omeškania 17,31 eur;

- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 873/16, v sume 4 035,45 eur, pozostávajúcej z istiny 4 023,54 eur a úrokov z omeškania 11,91 eur;

- pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 874/17, v sume istiny 720,- eur.

Výrokom II. žalobu zamietol v časti o určenie, že žalobca je veriteľom iných, vymáhateľných pohľadávok v reštrukturalizácii žalovaného, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. decembra 2018, sp. zn. 40R/1/2019, a to:

- pohľadávky v sume 4 895,36 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 858/1, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180325;

- pohľadávky v sume 787,47 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 859/2, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 870\_18\_18025\_CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180340;

- pohľadávky v sume 1 829,52 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 860/3, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180341;

- pohľadávky v sume 2 246,29 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 861/4, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180345;

- pohľadávky v sume 390,56 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 862/5, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180359;

- pohľadávky v sume 2 334,49 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 863/6, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180362;

- pohľadávky v sume 3 940,36 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 864/7, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180375;

- pohľadávky v sume 1 838,15 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 865/8, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180399;

- pohľadávky v sume 3 077,50 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 866/9, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 100-18-17127-17139-18005 CZ, fakturovanej faktúrou č. 20180405;

- pohľadávky v sume 318,71 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 872/15, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 1661\_18\_17120\_SK-XERV-SL, fakturovanej faktúrou č. 20190031;

- pohľadávky v sume 188,50 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 873/16, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 1661\_18\_17120\_SK-XERV-SL, fakturovanej faktúrou č. 20190078;

- pohľadávky v sume 30,15 eur (úroky z omeškania), zapísanej v zozname pohľadávok pod por. č. 874/17, titulom neuhradenej ceny za poskytnutie lešenárskych služieb podľa objednávky č. 1661\_18\_17120\_SK-XERV-SL, fakturovanej faktúrou č. 20190097.

Výrokom III. rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 8CoKR/9/2021-557 zo dňa 26. januára 2022 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) na základe odvolania žalovaného potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania. Súčasne priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Odvolací súd sa v bode 13. až 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyjadril k odvolacej námietke žalovaného, že nevykonaním navrhnutých dôkazov - výsluchov svedkov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že súd prvej inštancie odôvodnil nevykonanie dôkazov navrhnutých žalovaným - výsluchy svedkov Ing. K. H., Ing. C. H., S. J., K. O. a N. W., právne relevantným dôvodom, a to že vzhľadom na absenciu skutkových tvrdení žalovaného nie je možné dospieť k záveru o vypovedacej potencii týchto dôkazov. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd predmetnú námietku žalovaného za nedôvodnú. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej skonštatoval, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) a v napadnutom rozsudku sa riadne vysporiadal so skutkovou i právnou argumentáciou strán vznesenou v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, ako aj s jeho právnym posúdením a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil, pričom v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 C. s. p., s ktorým sa stotožnil.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhol tiež, aby dovolací súd postupoval podľa § 444 ods. 1 C. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania odôvodnil vadou podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

5. Žalovaný namietal, že nevykonaním dôkazných prostriedkov - výsluchov svedkov, a to konkrétne Ing. K. H., Ing. C. H., S. J., K. O. a N. W., boli narušené jeho procesné práva do takej miery, že bolo porušené právo na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že nakoľko sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, nebolo možné spoľahlivo zistiť skutkový stav veci, ktorý by tvoril skutkový základ pre spravodlivé a zákonné súdne rozhodnutie. Výsluchy označených svedkov sú podľa názoru žalovaného nevyhnutné práve z dôvodu, že zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená v ústnej forme a medzi stranami sporu bol v čase vydania rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 36Cbi/3/2020-478 zo dňa 11. júna 2021 sporný samotný rozsah diela a dohodnutá doba jeho realizácie. Zároveň výsluchy uvedených svedkov sa javia ako kľúčové na preukázanie ďalších sporných skutočností ako vznik škody a jej výška. Žalovaný sa nestotožňuje s argumentáciou odvolacieho súdu, ktorý v bode 22.3 odôvodnenia rozsudku uviedol, že „žalovaný v celom prvoinštančnom a ani v odvolacom konaní neuviedol konkrétne skutkové okolnosti vzťahujúce sa k jeho procesnej obrane a nevyhnutné pre posúdenie jeho tvrdeného nároku na náhradu škody voči žalobcovi a s tým súvisiacu správnosť a dôvodnosť započítacieho prejavu k žalovaným pohľadavkám žalobcu.“ Podľa jeho presvedčenia nie je pravdou tvrdenie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, že žalovaný chcel svoju povinnosť uvádzať skutkové tvrdenia suplovať výsluchmi svedkov a poukázal na zápisnicu o pojednávaní pred Okresným súdom Trenčín zo dňa 12. mája 2021, kde právny zástupca žalovaného uviedol, že: „Trvám na výsluchu svedkov, ktorých sme navrhli a ktorí môžu objasniť podrobne jednotlivé kontraktčné povinnosti ako aj rozsah diela a termíny.“. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalovaný uviedol, že nakoľko sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, došlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Odvolací súd sa obdobne ako súd prvej inštancie opomenul zaoberať jednotlivými kritériami pre nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktoré formuloval Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Cdo/107/2019 zo dňa 31. marca 2021. Takýmto konaním je rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu nepreskúmateľné a protiústavné, keďže ním dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. K dovolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý považuje rozsudok odvolacieho súdu a rovnako aj rozsudok súdu prvej inštancie za správny, kedy sa súdy vysporiadali so všetkými podstatnými tvrdeniami strán konania, zároveň rozsudky sú odôvodnené zrozumiteľne, racionálnym zhodnotením skutkového a právneho stavu, na základe čoho spĺňajú všetky zákonné nároky, a preto žalobca žiadal, aby dovolací súd zamietol dovolanie žalovaného v celom rozsahu.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p. a contrario) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Súvisí to s tým, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým zákonným obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Z ustanovenia § 419 C. s. p. vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu dovolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené zákonné predpoklady, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (III. ÚS 474/2017 a I. ÚS 438/2017).

10. O tom, či je daná prípustnosť dovolania, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ vysvetlil, konkretizoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje ním uvedené zákonné ustanovenie. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu uplatneným dovolacím dôvodom, neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/235/2016 z 13. júla 2017).

11. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (napr. I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 252/04).

12. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že nevykonaním navrhnutých dôkazných prostriedkov boli porušené jeho procesné práva do takej miery, že bolo porušené právo na spravodlivý proces, dovolací súd uvádza, že nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. (napr. R 125/1999, IV. ÚS 196/2014 a viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu slovenskej republiky napr. 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017, 1Cdo/40/2019).

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že súdy nižších stupňov neboli povinné vykonať všetky navrhnuté dôkazy, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie stranám sporu (§ 185 ods. 1 C. s. p.). Pokiaľ okresný alebo krajský súd na to, aby ustálili skutkový stav, ktorý im umožňuje meritorne rozhodnúť, vykonajú iba časť navrhnutých dôkazov, konajú v rámci svojich kompetencií, pričom rozsah vykonaného dokazovania nie je závislý od vôle sporových strán. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že výsluchy svedkov nevykonali, pretože žalovaný

riadne nevymedzil konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré týmto dôkazom mali byť preukázané (v podrobnostiach bod 18. odôvodnenia rozsudku). Odvolací súd v tejto súvislosti považoval zistený skutkový stav pre potreby rozhodnutia tohto sporu za dostatočný, preto žiadne ďalšie dokazovanie vo veci už nevykonával. Takýto postup súdu je plne v súlade s jeho postavením v civilnom procese. Vzhľadom na uvedené, ak žalovaný v podanom odvolaní navrhoval vykonať dokazovanie, ktoré doplnenie dokazovania nepovažoval už odvolací súd (a predtým aj súd prvej inštancie, pozn. dovolacieho súdu) za potrebné, nebolo nevyhnutné sa k týmto návrhom osobitne vyjadrovať, napriek tomu sa odvolací súd zrozumiteľným a dostatočným spôsobom vyjadril k námietkam o nevykonaní výsluchov svedkov (body 13. až 22. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Nevykonanie navrhnutého dôkazu odvolací súd v bode 22. odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonával dôkazy navrhnuté žalovaným: výsluch svedkov Ing. K. H., Ing. C. H., S. J., K. O. a N. W. z dôvodu, že nie je zrejmé, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia by mali ich výpovede preukázať. Podrobnejšie v bode 25. odôvodnenia odvolací súd uviedol, že „žalobca porušil zmluvne dohodnutú povinnosť vykonať predmetné lešnárske práce v dohodnutom rozsahu a dohodnutých termínoch, avšak konkrétne dohodnutý rozsah predmetných prác, ani dohodnuté termíny nešpecifikoval. Taktiež v spore nešpecifikoval rozsah žalobcom skutočne vykonaných prác ani termíny, v ktorých sa tak stalo. Listinnými dôkazmi produkovanými žalovaným nemal súd za preukázaný rozdiel medzi cenou predmetných prác, dohodnutou stranami sporu, a cenou takýchto prác vykonaných spoločnosťou GFM, s.r.o.. Žalovaný si v spore nesplnil povinnosť tvrdenia, v dôsledku čoho si nemohol následne splniť ani dôkaznú povinnosť vo vzťahu k porušeniu ním označenej zmluvnej povinnosti žalobcu vykonať dielo v dohodnutom rozsahu a čase. V dôsledku chýbajúcich skutkových tvrdení žalovaného nebol preukázaný vznik škody, ani žalovaným označená zmluvná povinnosť žalobcu a jej porušenie, a preto v spore nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prípadným porušením zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu (ktoré však v spore tiež nebolo preukázané). Z uvedených dôvodov súd nemal preukázanú pohľadávku žalovaného proti žalobcovi v započítavanej výške 6 394 815,18 Kč a jej spôsobilosť na započítanie v zmysle § 1987 ods. 2 a § 1982 ods. 2 Obč. zák. platného v ČR, a teda ani zánik žalovaných pohľadávok započítaním zo dňa 30.01.2020. Na základe uvedeného súd prvej inštancie správne určil, že žalobca je v reštrukturalizácii žalovaného, povolennej uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40R/1/2019 zo dňa 03.12.2018, veriteľom pohľadávok, špecifikovaných vo výroku I. rozsudku.“ Odvolací súd sa vyjadril aj k tvrdeniam žalovaného o nesprávnych skutkových záveroch v bodoch 23. až 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku a v bode 25. podrobne uviedol, že „žalobca sa v konaní domáhal, aby súd určil, že je v reštrukturalizácii žalovaného veriteľom ním označených pohľadávok podľa § 124 ods. 4 ZoKR. Súd prvej inštancie sa vzhľadom na to správne zaoberal otázkou, či popierací prejav správcu obstoí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieraní prejavu správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia tak, ako bola prihlásená. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie uzavrel, že v spore nebol preukázaný zánik žalovaných pohľadávok započítaním podľa § 1982 ods. 2 Obč. zák. platného v ČR, ani nesprávnosť predmetných úrokov z omeškania, v časti, v ktorej boli popreté, v zmysle § 1970 Obč. zák. platného v ČR. Súd prvej inštancie správne uviedol, že medzi základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 2913 ods. 1 Obč. zák. platného v ČR patrí: vznik škody, porušenie zmluvnej povinnosti a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením zmluvnej povinnosti (protiprávne konanie).“

14. K námietke dovolateľa, že konajúce súdy nevykonali riadne dokazovanie a nezistili skutkový stav, dovolací súd konštatuje, že ani prípadné nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu, alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu (pozri napr. aj rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 37/1993 a pod č. 125/1999). V tejto súvislosti opätovne pripomína (rovnako aj 3Obdo/40/2017, 3Obdo/52/2017, 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018), že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolanie nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a dovolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu

nimi vykonaného dokazovania.

15. K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. dovolací súd uvádza, že žalovaný vymedzil nesprávne právne posúdenie tak, že nakoľko sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, došlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalovaný ďalej uviedol, že odvolací súd sa obdobne ako súd prvej inštancie opomenul zaoberať jednotlivými kritériami pre nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktoré formuloval Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Cdo/107/2019 zo dňa 31. marca 2021. Podľa názoru dovolateľa je takýmto konaním rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu nepreskúmateľné a protiústavné, keďže ním dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Žalovaný v dovolaní síce uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, avšak neuviedol právnu otázku, ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí meritorne posudzovať, a túto nie je možné zistiť ani z obsahu podaného dovolania. Rovnako tak žalovaný neuviedol právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a ani nekonkretizoval, ako mal odvolací súd právnu otázku významnú pre rozhodnutie predmetného sporu správne vyriešiť. Citovanie z jednotlivých súdnych rozhodnutí nemožno považovať za argumentáciu dovolateľa, v ktorej má byť obsiahnuté, ako mal odvolací vec správne vyriešiť.

17. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie dovolacieho prieskumu v časti právnych záverov vyslovených krajským súdom (prípadne aj súdom prvej inštancie).

18. Zároveň dovolací súd uvádza, že z obsahu dovolania v časti, ktorej žalovaný vyvodzoval prípustnosť podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., však vyplýva, že žalovaný namieta porušenie práva na spravodlivý proces, ku ktorému malo dôjsť neodôvodnením nevykonania navrhnutého dôkazu zo strany súdov nižších inštancií (čo aj uviedol na strane 8 dovolania). Avšak s námietkami žalovaného vo vzťahu k nevykonaniu navrhnutých dôkazov a to výsluchov svedkov sa dovolací súd už zaoberal v bode 13. odôvodnenia tohto rozhodnutia a dospel k záveru, že konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., ktorá podľa názoru žalovaného mala zakladať jeho nepreskúmateľnosť. Rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje dostatočnú právnu argumentáciu k relevantným odvolacím námietkam a nie je možné ho považovať za nedostatočne odôvodnené.

19. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., pri súčasnom nevymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ a f/ C. s. p.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p., a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.